

## II

АЗЪ ДОИДОХЪ въ тоя градъ  
като селянинъ растналъ въ ливадитъ.  
Грѣй предъ менъ циферблатъ  
на отворено радио.

Ето —

Лондонъ

Москва

Букурещъ

Римъ

Парижъ

Барселона —

слушамъ чудни слова  
и прекрасни симфонии . . .

За човѣшкия гласъ  
нѣма граници съ телени мрежи —  
той прелита поля,  
планини съ върхове бѣлоснѣжни.

Зная, въ нашия вѣкъ  
на машинитъ, бунта и разума  
тоя дързъкъ човѣкъ  
скоро звездния прахъ ще прегази . . .

И подиръ вѣкове  
ще лѣхти тукъ земната пролѣтъ,  
ще блестятъ градове  
съ много слънце,  
възторгъ  
и охолство.